

רמת תמר גולן

אישה בחליפה לבנה. דמותה של תמר גולן, החיה בפאריס, צפה ופולחן אחת לכמה שנים בחדשות בישראל, ובכל פעם היא מרתקת מחדש את הדימויו.

תמר הג'נרית, אשר החודש ימלא לה 50 שנה, היא אכן דמות סגנונית ומיוחדת-במינה. היא מזכירה יותר מיסיונרית בריטית מן המאה שעברה מאשר צברית שנולדה בחיפה.

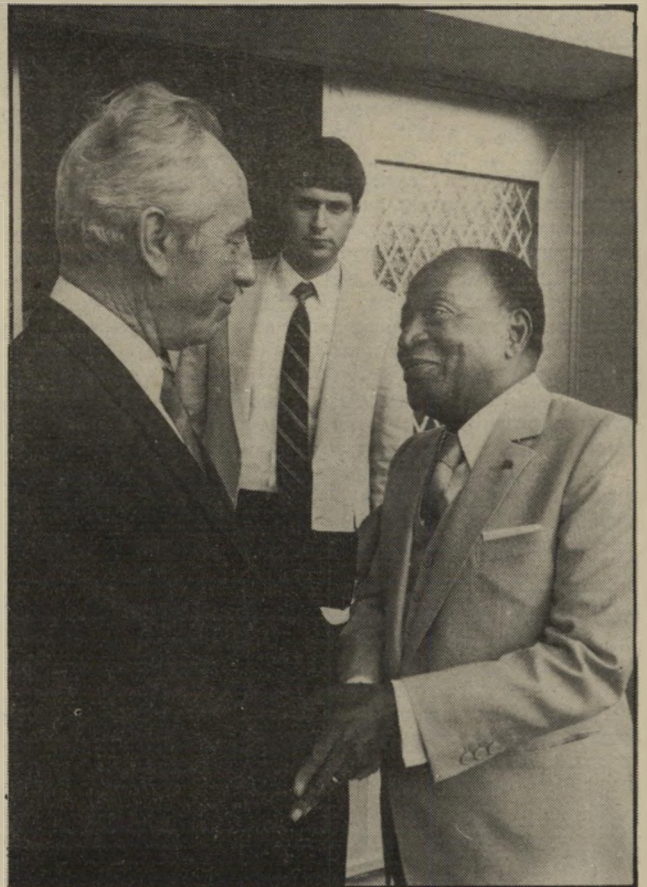
כחברת השומר הצעיר נישאה תמר לאביהו גולן, אף הוא חיפאי, ויחד השתתפו בהקמת קיבוץ להב בנגב. (השילטונות התעקשו במשך זמן רב לקרוא לקיבוץ על שם ציקלג התי"ן, אך המייסדים התעקשו לקרוא אותו על שם הגרעין שלהם בתנועת הנוער, והם ניצחו לבסוף).

להב, בצפון הנגב, היה קיבוץ-ספר מול הריחברון, החיים בו היו קשים, והגרעין הצעיר שמר על רמה גבוהה מאוד של מתח אידיאולוגי.

מתח זה גרם לזוג גולן לפרוש מן הקיבוץ. אביהו היה מפא"ניק וכן של מפא"ניק, והוא לא הלך בתלם של מפ"ם. כאיש מילגת-הרוכב במדינה, היה רווקא במיעוט-שלי-איש-אחר כי קיבוץ השמאלני. הוא הסיק את המסי קנות, ותמר הלכה איתו.

במשך זמן-מה עבדו בארץ. בין השאר לימדו השניים בכפר-גלים, המוסד החינוכי ליד חיפה, שם נודעה תמר בשל יחסיה האינטנסיביים עם התלמידים. האינטנסיביות היא אחד מסימנייה-היכר של תמר גולן בכל מעשיה.

מעט כל דבר הקשור בפגישת שימעון פרס עם נשיא חוף השנהב שנוי במחלוקת בירושלים. לפי גירסה א' — גורסת עוזריו של ראש-הממשלה — היתה זאת פריצת דרך היסטורית, פרי של יוזמה מזהירה של שימעון פרס. הפגישה החשאית היתה דרמטית, ההכנות לקראתה היו מושלמות, התוצאות היו מצויינות, ובעיקבותיה תחדש לא רק חוף-השנהב

נשיא הוואה-בוואני עם פרס
הכל שנוי במחלוקת

עתונאית גולן במצריים*
גינאית בלבן ניצחי

הבני. בי. סי. הכריטי לענייני חוף-השנהב. רירתה היפה בפאריס, שבה מוקד צבת פינה לזיכרו של אביהו, הפכה בית-זעוד למדינאים שונים, וגם ליש ראלים רבים. עליוה, אשתו של השרון מיכה שגרייר, התארחה אצלה. בדרך מרירתה עברה ליד בית-הכנסת הסמוך, ונהרגה בהתקפת אנשי אברנידאל.

גם השבוע על מירקע הטלוויזיה, מאחורי שימעון פרס: בחליפה לבנה. סימן הכיר אחר: תמר משתמשת אך ורק בדיו ירוקה. **צ'יף ניגרי.** תמר גולן נסעה לארצות-הברית, למדה לימודי-אפריקה, והגיעה משם לקונגו (כיום זאיר). שהיתה אז כמצב של תורה-יבורה. זה לא הפריע לאשה הג'נרית מחיפה.

אם יתחדשו היחסים בין ישראל וחוף השנהב, תגיע התודה העיקרית ליוצאת קיבוץ-ספר, שהתאהבה באפריקה

תמר היתה מקורבת לשגרירי ישראל בפאריס, אשר (ארתור היפה) כך נתן, ומנהיגים אפריקאיים ואירופיים התארחו אצלה. קשריה עם הוואה-בוואני איפשרו לה לפני עשר שנים לארגן גם את הפגישה של נשיא חוף-השנהב עם ראש-הממשלה יצחק רבין, באותה הווילה ליד ז'נבה. בכל המאמצים לחידוש היחסים בין ישראל וחוף-השנהב מילאה תמר גולן תפקיד מרכזי. היא מוכיחה את החשיבות שיכולה להיות דווקא לאזרחים לא-דישמיים במגע עם גורמי חוץ במצבים מסויימים — בניגוד טוטאלי לפילוסופיה של מציעי החוק לאיסור המגעים עם אש"ף.

היא לימדה באוניברסיטה של קינז'אסה, ולא פעם כמעט נהרגה על-ידי חיילים מתפרעים. כונגו התאהבה תמר בצ'יף (ראש-שבת) מסלמי מניגריה, שצ'יף שם בשגרירות ארצו. ונישאה לו. למרבה הצער כבר היתה לדיפלומט הניגרי אשה קודמת, בת מישפחה רבת-עוצמה, המישפחה הפעילה את קשריה, והצ'יף הוחזר לניגריה. תמר נסעה אחריו לשם, וגורשה רישמית מן המדינה. בלית ברירה עברה לחוף השנהב הסמוכה, וכך מצאה את יעודה. היא התמקמה באביג'אן, בירתו של הנשיא הוואה-בוואני, והפכה דמות חשובה במקום. היא התיידדה עם ראשי מישטר (ראה עמודים 18-19) שהם פרו-ישראלים, אף שנאלצו לנתק ב-1973 את יחסיהם עם ישראל. תמר הפכה מעין שגרירה בלתי-רישמית.

גם אחרי שהעתיקה את מקום מגוריה העיקרי לפאריס, נשארה בת המקום בחוף-השנהב. על נייר-המיכתבים שלה מופיעה כתובתה באביג'אן לצד הכתובת בפאריס. לצד תפקידה ככתבת מעריב שימשה גם ככתבת

גם אחרי שהעתיקה את מקום מגוריה העיקרי לפאריס, נשארה בת המקום בחוף-השנהב. על נייר-המיכתבים שלה מופיעה כתובתה באביג'אן לצד הכתובת בפאריס. לצד תפקידה ככתבת מעריב שימשה גם ככתבת

עם העיתונאי אילן כפיר.

במדינה

(המשך מעמוד 6)

שפיגל בראיון זה, שפורסם במלואו על-ידי העולם הזה (30.10.85). אמר הטורויסט, בין השאר: "אם מותר לי לעוזר עצה לגרמנים: אל תסמכו על הצרפתים! אני מזהיר את הצרפתים: תוך החודשים הקרובים אנחנו ננחית עליכם סטירת-לחי, שלא תשכחו לער לם".

השבוע אפשר היה לשאול: האם המחזה כנאנט נועד להגשים איום זה?

עיתונות

למי איכפת?

רק לעיתון אחד בישראל איכפת שהמוני אינדיאנים נרצחים בעזרת ישראל

האם השתתפה ישראל ברצח רכבות אינדיאנים במדינה רחוקה, שרבים מאורחיי-ישראל אינם יודעים כלל למקם אותה במפה?

האם זה איכפת למישהו?

מחשב הזוהר. בעיתוני ארצות הברית פורסמו בהרחבה ידיעות על העזרה שהגישה ישראל למישטר הרודני המרושע בגואטמלה, הגדולה שבמדינות אמריקה המרכזית.

על פי ידיעות אלה, סיפקה ישראל לרודן של גואטמלה לא רק כלי-נשק, אלא גם מכשירים מתוחכמים יותר. למשל: מחשבים, המאפשרים לאתר מיידי דירה שבה חל שינוי בצריכת החשמל. כאשר איתר המחשב דירה כזאת, פרצו אליה קלגסי המישטר, מתוך תיקווה לגלות שם מכונת-דפוס או מכונת-שיכפול של המחתרת. כאן שר הם נתפסו, הם נעלמו בדרד-כלל — כי בגואטמלה, כמו בארגנטינה, נהג השילטון לרצוח בחשאי את קורבנותיו, לרוב על-ידי חקירה בעיניים, ולהעלים את הגופות.

אולם בגואטמלה, כמו בארגנטינה, קרה נס. הרודנות הצבאית התמוטטה, ומישטר המוקרטי-חסיס נה במקומה. השבוע שיגר חבר-הכנסת מתי פלד מיכתב לח"כ אבא אבן, יו"ר ועדת החוץ-הביטחון.

כתב פלד:

בשבוע שעבר העליתי במליאה הצעה לסדר-היום, לדון בסיוע ביטחוני שמעניקה ישראל למישטר-ידידכי כי עולם השלישי. הממשלה השתמטה מדיון, ובאמ"צעות ח"כ שרה רורן הורידה את ההצעה מסדר-היום.

והנה, תוך שבוע התאמתה תחזית, שמישטר המוקרטי יירש את הדיקטטורה הצבאית בגואטמלה, וכך תיחשף במלואה עזרת ישראל למישטר הרמים שהנהיג הצבא: טבח מתמיד באוכלוסיה — רובה אינדיאנים — שהסתכם בכ-100 אלף הרוגים ו-38 אלף "נעלמים".

ישראל טייעה למישטר-ג'נוסייד זה לא רק כציור, איומן ונשק שיגרתו — גם כמטוסיים, גם כמערכות-מחשבים משוכללות לגילוי תאגרילה.

היתכן כי מדיניות זו תתנהל לא רק ללא פיקוח, אלא אפילו ללא דיון בכנסת או בוועדותיה?

הסיוע הישראלי למישטר-ידידכי ולמעש-טבח לא רק שאינו מוסרי — הוא גם אווילי מבחינת מעמדה הבינלאומי של ישראל, ועלול ליעזר, בסופו של דבר, בקהילות יהודיות באותן ארצות.

אילך את הרניי מבקשך להעלות לדיון נושא זה בוועדת-החוץ-ובביטחון, ולאפשר לי לפרוש לפני חבריה את מלוא היריעה.

עד כאן מיכתבו של פלד.

אך השתקפו הרברים בעיתונות? כל עיתוני ישראל, בלי יוצא מן הכלל, התעלמו כליל מן היוזמה של פלד.

רק ביטאון אחד היה יוצא-דופן. מי מכל עיתוני ישראל סבור כי ידעיה על רצח המוני של אינדיאנים בעזרת ישראל חשובה לקוראיו?

התשובה: ביטאון בשם המחנה החרדי.